

Nr 3

Utrikesutskottets utlåtande i anledning av motioner om erkännande av Europarådsdomstolens behörighet.

I en motion i första kammaren, nr 433, av herr *Hanson, Per-Olof*, och herr *Hernelius*, ävensom i en likalydande motion i andra kammaren, nr 520, av herr *Bohman m. fl.*, har föreslagits, att riksdagen ville för sin del besluta att Sverige bör avgiva sådan förklaring om erkännande av Europarådsdomstolens behörighet, som avses i art. 46 av Europarådskonventionen angående de mänskliga rättigheterna.

Beträffande motiveringen till motionärernas yrkande får utskottet hänvisa till motionen.

Utskottet erinrar om att denna fråga väckts vid flera olika föregående riksdagar (se UU 1959: 2, 1960: 5, 1961: 4, 1962: 6). Sedan ärendet senast behandlades av riksdagen har intet tillkommit som föranleder ändring i utskottets tidigare redovisade hållning, avvaktande eventuellt initiativ från regeringens sida.

Utskottet hemställer,

att motionerna I: 433 och II: 520 icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 12 mars 1964

På utrikesutskottets vägnar:

RICKARD SANDLER

Närvarande:

från första kammaren: herrar Sandler, Boheman, Undén, Virgin, Elm-gren, Bengtson, Boman* och Axel Johannes Andersson;

från andra kammaren: herrar Bengtsson i Halmstad, Gustafsson i Stockholm, fru Renström-Ingenäs, herrar Kärrlander, von Friesen, Cassel*, Wahlund och Gustafson i Göteborg*.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.

Reservation

av herrar *Virgin, Cassel* och *Gustafson* i Göteborg, som ansett att utskottets yttrande och hemställan bort ha följande lydelse:

»*Utskottet* vill erinra om att denna fråga vid flera tidigare tillfällen varit föremål för behandling i riksdagen. De därvid godkända uppskoven med ett svenskt ställningstagande har varit föranledda av önskan att domstolen skulle få en något fastare ställning, innan Sverige toge ställning till frågan om att underkasta sig dess jurisdiktion. Så synes nu ha skett, och några principiella hinder för svensk anslutning har icke påvisats. Därtill kommer, att det i nuvarande läge ter sig önskvärt att vårt land visar sin redobogenhet att utan onödig tidsutdräkt medverka i allt sådant europeiskt samarbete, som är förenligt med vår alliansfria politik. Vid sådant förhållande finner utskottet ej hinder möta att riksdagen nu fattar det av motionärerna föreslagna beslutet.

Utskottet hemställer sålunda,

att riksdagen med bifall till motionerna I: 433 och II: 520 ville för sin del besluta att Sverige bör avgiva sådan förklaring, som avses i art. 46 i Europarådets konvention angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.»